

testamentom. Notar začne brati, pa že pri prvih besedah ne gre. Pisano je bilo: „Svojo dušo izročam Bogu, ki jo je stvaril“, — notar pa jeclja in bere: „ki jo je „zvaril“. In tolažé sam sebe potrdi: „Ja, je že tako prav“.

Omenjeno poslednje sporočilo je notar svojevoljno za neveljavno spoznal, ubogo udovo pa s tem poplašil, da če se „ne zgliha dons, pravda veliko košta“. — Zamorejo li podložniki take uradnike spoštovati?

Dobro raztolmačeno. Neki baron zagotavlja v družbi: „Pri moji veri, za vse to, kar sim pri dvoru časti dosegel, nisem ne ene stopinje storil.“ — „Rada Vam to verujem“ — pravi mlada brihtna gospa — „vsaj se ne pravi stopinje delati in hoditi, če kdo lazi in se prilizuje“.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Tedaj 10. t. m. — tako poroča „N. fr. Pr.“ — bil je min. posvèt vpríčo cesarja, ter se je volilna prenapredba na toliko določila, da zamore v drž. zbor priti. — Tudi Poljaci bi bili na toliko obdelani, da vsaj nasproti govorili in glasovali ne bodo. — Po naših mislih so to le slabe tolažbice za gospode poslance na Dunaju, da zamorejo vsaj nekoliko veseli na kateri ples v pustu iti. — V tem ko „N. f. Pr.“ zmagonosni generalmarsch igra, poročajo pa bečki in vnanji nemški listi o ministerski krizi, vsled ktere bi razen Lassérja in Stremay'ra vsi drugi ministri odstopili, v ministerstvo pa zopet stopila Taffe in Goluhovski. To bi bilo neko „konservativno“ — pa ne preveč, ampak tako-le malo „konservativno“ ministerstvo, in to le za zdaj, menda za čas dunajske razstave. — To vse so politični otrobi, katerih nočemo povezavati. Ena je gotova, da so si namreč sedanjí ministri zastran železnice navskriž. V finančnem odboru drž. zbora se je vnela živa razprava o tem: ali bi železnica iz Koroškega čez Predil v Gorico in dalje v Idrijo in št. Peter šla, ali pa skoz Loko? Za prvo je fin. minister Pretis, za drugo pa min. trgovine Banhans, ki je tudi proti min. Auerspergu nekako občutljivo govoril. Isti odbor je sprejel tudi sklep, da se naj gledé na veliki strošek 14 milijonov, kterega mora država že sedanjim železnicam doplačevati, vladi na znanje dá, naj ne dovoljuje takih železnic, ktere potrebujejo državne pripomoči za svoj obstanek. Temu sklepu se je ustavljal minister trgovine, češ da je nekaka nezaupnica do vlade; pa pomagalo ni nič, sklep je bil s 15 glasovi proti 6 sprejet.

Omeniti je še prošnja studeniškega grajskega posestnika Lud. Sparovca, v kterej prosi drž. zbor, da naj odpravi tretjino priklade, ktera pripada posestnikom takih grajšin, ktere imajo pravice patronov. Še ljubše bi pa studeniškemu

patronu bilo, da državni zbor odpravi s kratka patronat z vsemi pravicami in dolžnostmi. — Fletno bi res bilo, ko bi gospodje patroni, ki so — kakor studeniški — cerkvena posestva pod ceno dobili, še tudi vse dolžnosti proti oguljeni cerkvi meni in tebi nič odložili. Sicer bi pa res sreča bila, ko bi duhovniki in cerkve rešeni bili mnogih prav čudnih patronov. — Pri tej preveč mikavni priliki opominja dr. Rechbauer vlado, da vendar enkrat predloži postavo, ki bode razmere med državo in cerkvijo uravnala. Postava seveda mora biti taka, kakoršno si liberalci želé, sicer je ne sprejmó.

Na Kranjskem kakor na Českem delajo vladini organi, kar koli je mogoče, da se protesti zoper dir. volitve presilno ne množijo. Na Českem se kakih 14 dni sem skoro vsakokrat posebno „Politik“ konfiscira. In v Ljubljani je 11. t. m. „Slov. Narod“ 34. štev. zopet, zdaj v kratkih dneh že drugokrat konfisciran bil. Vse to zaradi dir. volitev. Vlada na Kranjskem je tudi oklice razposlala, v kterem se „demonstrativno dejanje imenuje, s kterim se „mrzenje do vlade kaže“, ako se od pol. društva „Slovenije“ sklenjena prošnja zoper dir. volitve po hišah nosi, ali na javnih mestih: v gostilnicah, kavanah, štacunah, šolah itd. v podpisane polaga“. — Rodoljubi bodo že druga pota našli, da Slovenci s podpisi svojo voljo svitlemu cesarju na znanje dajo. Poroča se nam iz Ljubljane, da prihajajo podpisi iz vséh — tudi štajarskih krajev Slovenije.

Šestero (nemških) tirolskih državnih poslancev je na poziv prvosednika drž. zbora svoj mandat odložilo; vladi toraj ne ostaja drugo, nego srečo poskusiti s postavo direktnih volitev za silo. Tudi dr. Oelz iz Predarlškega se je lepo zahvalil in ne gre na Dunaj. Tako storijo brž ko ne vsi, katerih dozdej v drž. zboru ni bilo.

Vnenje države. Na Švicarskem je vsled krivičnega postopanja luteranov in poimenokatoličanov zoper katoliška škofa genevskega in bazelsoloturnskega vse po konci. Katoličani s svojimi dušnimi pastirji na čelu se krepko branijo, liberalci pa divjajo naprej.

Na Nemškem so izročili preč. škofi vladi in dež. zboru obširno spomenice, v kterej branijo v prekrasni besedi pravice kat. cerkve proti domišljeni državni vsemogočnosti. V tem pa, ko liberalna vlada boj zoper kat. cerkev snuje, jej kopá grob majhen možiček židovskega rodu, namreč poslanec Lasker, ki je pri obravnavi državnega proračuna čudno osvetil sleparije, ki se godijo pri dovoljenju železnic in raznih bank. — Wagener, drž. svetovalec in poročevalec pri kralju, mož, ki je na vse kriplje na to delal, da so se oo. jezuiti kot „državi nevarne osebe“ iztirali, stoji zdaj vsled Laskerjevih razodetij pred svetom kot slepar, ki je v svoji visoki službi le za svoj žep delal! Enaka prede finanč. ministru in še drugim. Ministerstvo bode z večine odstopiti moralo,